

STONEHENGE ZOMERZONNEWENDE GALACTISCHE UITLIJNING?

Jan Wicherink

Introductie

Er zijn vier grote astronomische conjuncties (GAC) in een Platonisch jaar (precessie cyclus van 25920 jaar) die voor de Ouden belangrijk waren omdat deze de precessie cyclus in vier gelijke tijdvlakken of grote eeuwen verdeelde van 6480 jaar elk.

In de paper 'Crucifying the Earth on the Galactic Cross' (Smelyakov, Wicherink 2006, <http://www.soulsofdistortion.nl/Galactic%20Alignment.html>) worden deze vier zeldzame astronomische conjuncties in een Platonisch jaar beschreven. Deze grote astronomische conjuncties vinden plaats wanneer het 'aardse kruis' van de zodiak samenvalt met het 'galactische kruis' van de solaire zodiak (Zie hiervoor bovengenoemde paper!).

Een andere gebeurtenis die samenvalt met een grote astronomische conjunctie is het feit dat de zon op solstitium (zonnewende) of equinox dagen uitlijnt met de melkweg. Omdat de melkweg zelf een brede melkachtige band aan de hemel is spreken we liever van een uitlijning van de zon met het centrum van deze band, de galactische equator. Er zijn twee plaatsen op de ecliptica waar de zon conjunct kan worden met de galactische equator omdat de ecliptica (baan van de zon) de melkweg op twee plaatsen kruist. We onderkennen dan ook twee verschillende typen galactische uitlijningen in een Platonisch jaar:

- Een uitlijning van de zon met de galactische equator in het sterrenbeeld Schorpioen\Boogschutter vlakbij het galactische centrum. Deze uitlijning correspondeert met de zon in de 'donkere kloof' van de melkweg gedurende deze uitlijning.
- Een uitlijning van de zon met de galactische equator in de constellatie Tweelingen\Stier vlakbij het galactische anti-centrum. Deze uitlijning correspondeert met de zon op de melkweg bij de Pleiaden gedurende de uitlijning.

De laatste grote astronomische conjunctie vond plaats in onze tijd in het jaar 1998. Deze conjunctie is beter bekend als 'galactische uitlijning' (eng: Galactic Alignment) zo genoemd door John Major Jenkins in zijn boek met gelijknamige titel. (<http://alignment2012.com>).

'Galactische uitlijning' is de eerste variant van bovengenoemde galactische uitlijningen en vond plaats op de winterzonnewende dag van het jaar 1998. De zon stond toen niet alleen conjunct met de galactische equator, maar stond bovendien in de 'donkere kloof' van de melkweg. Jenkins ontdekte dat deze galactische uitlijning

gecodeerd werd door de Maya in de heilige Maya plaats Izapa in Mexico.
(<http://alignment2012.com/izapa-solstice-2006.html>)

*Figuur 1) Winterzonnnewende zon (1998) in de donkere kloof van de melkweg
John Major Jenkins - Galactic Alignment*

Omdat de conjunctie van de zon met de galactische equator tweemaal per jaar plaatsvindt, was er in het jaar 1998 van de laatste grote astronomische conjunctie ook sprake van een zomerzonnnewende galactische uitlijning. Gedurende deze uitlijning stond de zon op de melkweg vlakbij het galactische anti-centrum in de buurt van de Pleiaden.

*Figuur 2) Zomerzonnwende zon (1998) in de melkweg
Let op de Pleiaden rechts onderaan!*

In dit artikel zullen we laten zien hoe Stonehenge exact deze zomerzonnwende uitlijning van de zon met de galactische equator codeert. Het is een zomerzonnwende variant van John Major Jenkins winterzonnwende galactische uitlijning.

De Pleiaden vormen de sleutel tot het geheim van deze zomerzonnwende galactische uitlijning voor Stonehenge. Stonehenge is waarschijnlijk niet de enige plaats waar onze huidige zomerzonnwende galactische uitlijning symbolisch gecodeerd is. Waarschijnlijk zijn er meer plaatsen op aarde waar de Ouden deze bijzondere gebeurtenis vastlegden voor toekomstige generaties.

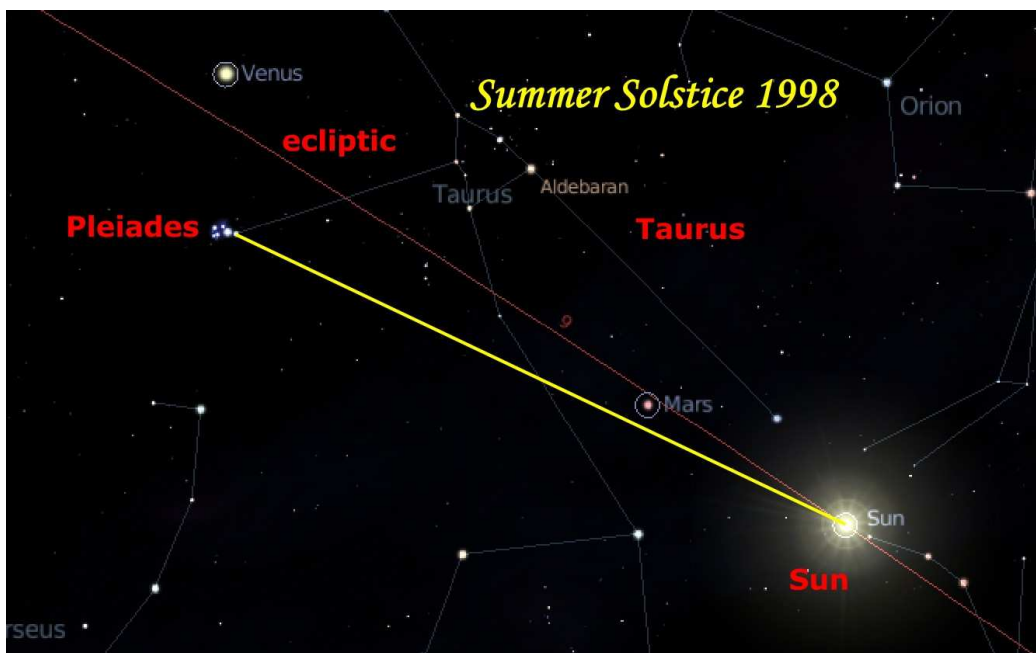

Figuur 3) Stonehenge UK

Zomerzonnwende 1998-2012

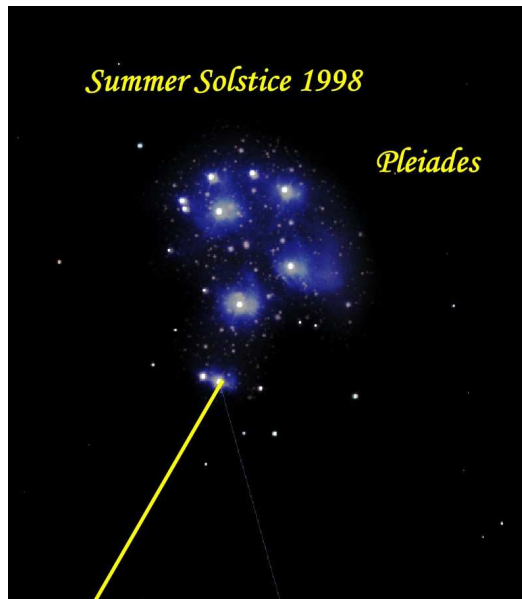
In het figuur beneden zien we de sterrenhemel zoals deze eruit zag op de dag van de zomerzonnwende rond de laatste grote astronomische conjunctie (1998).

Omdat deze astronomische conjunctie of galactische uitlijning meerdere jaren bestrijkt kunnen we deze uitlijning nog tot zeker 2012 waarnemen op de zomerzonnwende dag. Deze uitlijning is dan ook door John Major Jenkins in verband gebracht met het aflopen van de Maya kalender in 2012.

Figuur 4) Zon op de zomerzonnwende dag van 1998

Op de zomerzonnwende dag (21 juni) van 1998, stond de zon op de melkweg in het sterrenbeeld Stier waar de Pleiaden zich bevinden. Het is een zomerzonnwende galactische uitlijning en de omgekeerde situatie van de beter bekende winterzonnwende galactische uitlijning die zes maanden later plaatsvond.

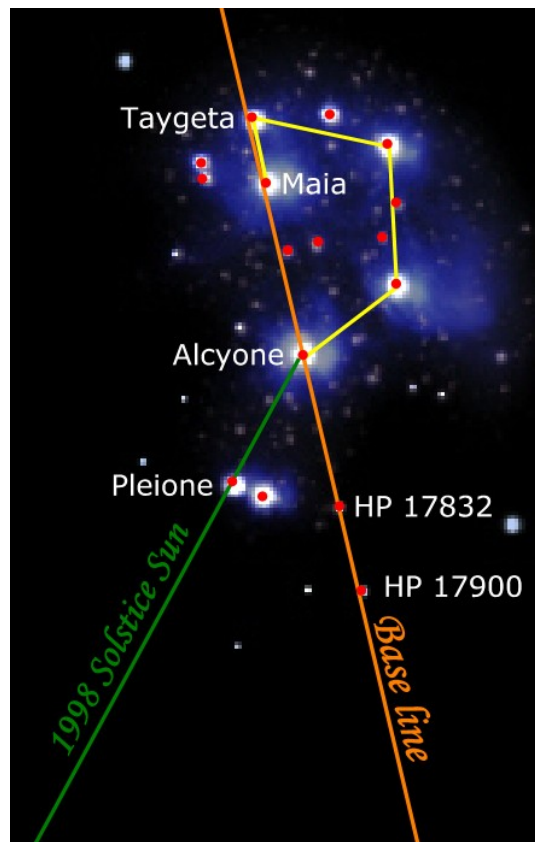
Figuur 5) Close-up van de Pleiaden

Let op hoe in figuur 5 de Pleiaden naar de zon lijken te wijzen op de zomerzonnnewende dag van 1998.

In het uitgebreide werk van Wayne Herschel (www.thehiddenrecords.com) vonden we aanwijzingen dat een aantal grafheuvels ten zuidwesten van Stonehenge de Pleiaden voorstellen. Herschel is van mening dat deze grafheuvels bij Stonehenge samen met Stonehenge zelf een sterrenmap voorstelt die verwijst naar een ster dicht bij de Pleiaden. Volgens Herschel zijn de bouwers van Stonehenge buitenaardsen die afkomstig zijn van een planeet in het zonnestelsel van deze ster. Hij noemde deze ster de 'mysterieuze ster' omdat hij deze ster in eerste instantie niet kon vinden.

Zonder dieper in te gaan op deze theorie van Herschel, is mijn hypothese dat er geen sprake is van een sterrenmap met een 'mysterieuze ster' bij Stonehenge, maar is het zo dat Stonehenge een zomerzonnnewende galactische uitlijning codeert.

Pleiaden Template

Picture 6) Pleiaden template

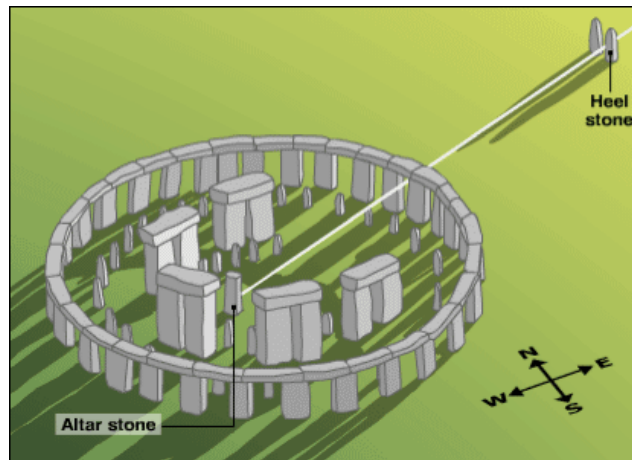
Om deze hypothese te testen werd een template van de Pleiaden gemaakt, zie boven. De template laat de Pleiaden zien t.o.v. de zon op de zomerzonnwende dag van 1998. Deze template is gemaakt m.b.v. de astronomische software Stellarium (<http://www.stellarium.org/>). Stellarium geeft een realistische 3D representatie van de sterrenhemel zoals we die met het blote oog kunnen waarnemen.

De groene lijn in deze template loopt door de sterren Alcyone en Pleione en lijnt uit met de zomerzonnwende zon van 1998 wanneer de zon op de melkweg staat. De oranje lijn is de basislijn van de Pleiaden constellatie en verbindt de sterren Taygeta, Maia en Alcyone samen met de sterren HP 17832 en HP 17900.

Deze template zal gebruikt worden om aan te tonen hoe de grafheuvels bij Stonehenge niet alleen de Pleiaden voorstellen, maar ook hoe deze grafheuvels zodanig uitgelijnd zijn dat deze naar Stonehenge verwijzen. Stonehenge stelt hierbij de zomerzonnwende zon van 1998 voor!

Stonehenge

Het is bekend dat Stonehenge een astronomisch observatorium is voor zowel zon als maan observaties. Een van de functies van Stonehenge was de bepaling van de zomerzonnenuwende dag. Tijdens zonsopgang op 21 juni schijnt de zon vanuit het noordoosten haar stralen tussen de zogeheten 'Heel Stone' door precies op de altaar steen. Deze altaar steen staat in het midden van de hoefijzer die gevormd door de zogeheten Trilithon stenen.

Figuur 7) Stonehenge zomerzonnenuwende zon uitlijning

In het zuidwesten van Stonehenge vinden we de zogeheten 'Winterbourne Stoke Barrows'. Dit zijn grafheuvels die net zo oud zijn als Stonehenge zelf en stellen volgens Wayne Herschel de Pleiaden voor. Deze grafheuvels zouden verwijzen naar Stonehenge. We zullen aantonen dat dit inderdaad het geval is!

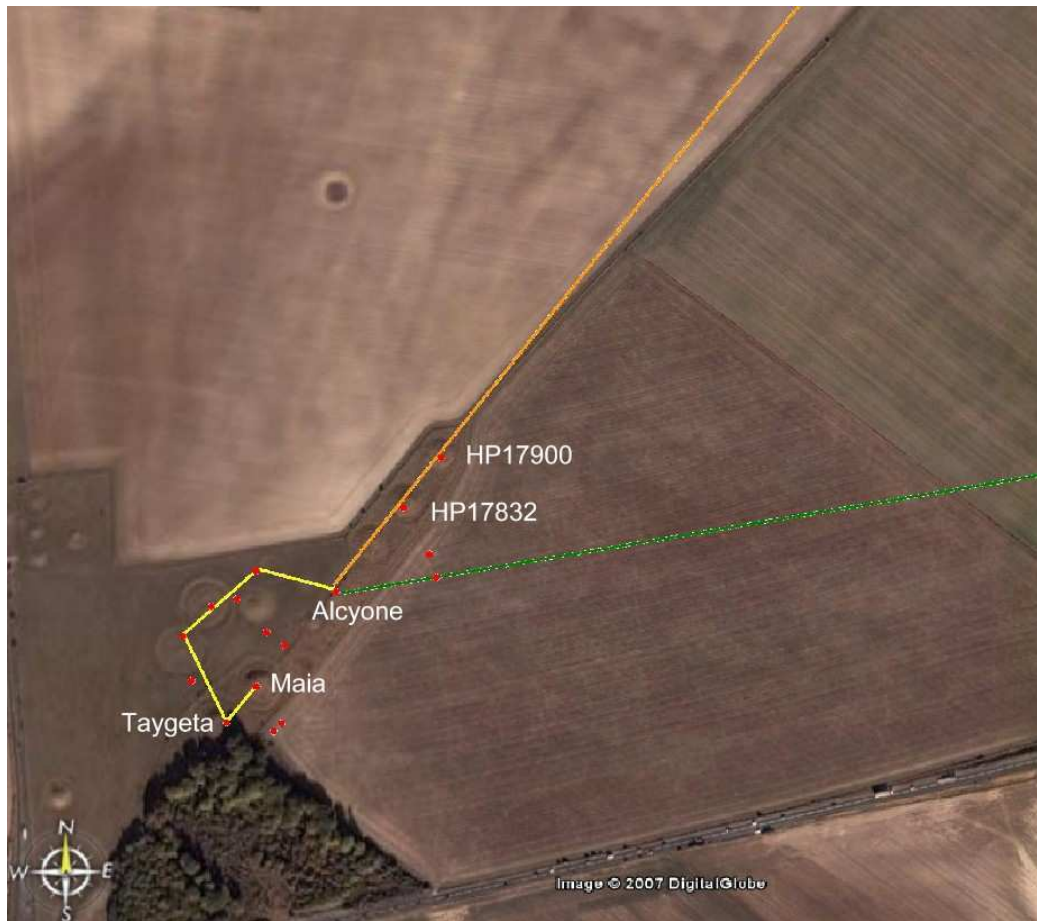

Figuur 8) Winterbourne Stoke barrows

www.thehiddenrecords.com/stonehenge.htm

We gebruiken hiervoor onze template van de Pleiaden om deze over de Winterbourne Stoke barrows heen te leggen. Hiertoe lijnen we de sterren van de oranje basislijn in onze template uit met de corresponderende grafheuvels.

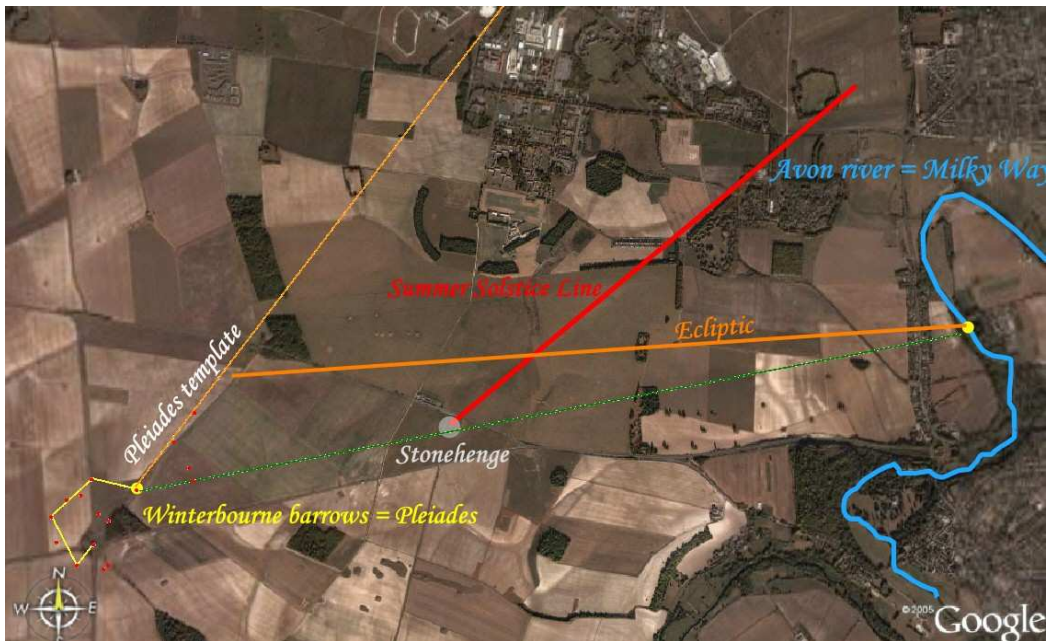

Figuur 9) Winterbourne Stoke barrows bij Stonehenge (Google Earth) met daarover heen gelegd de Pleiaden template

Het is gelijk duidelijk uit het plaatje hierboven dat de grafheuvels niet perfect met de sterren van de Pleiaden overeenkomen. Hoewel de contouren van de Pleiaden wel overeenkomen lijkt het geometrische patroon van deze constellatie vervormd te zijn en uiteen getrokken in de richting van de basislijn. De verhoudingen tussen de sterren uit onze template en de onderlinge verhouding tussen de grafheuvels komen dus niet overeen. De verklaring hiervoor is dat sterren over duizenden jaren uiteen drijven waardoor de grafheuvels nu niet meer precies overeenkomen met de Pleiaden ten tijden van de bouw van Stonehenge. De grafheuvels die in een rechte lijn lopen vanuit het zuidwesten naar het noordoosten stellen ons echter toch in staat om de template uit te lijnen.

Indien onze hypothese correct is en de oranje lijn van de Pleiaden met de grafheuvels uitgelijnd zijn, dan zou de groene lijn naar Stonehenge moeten verwijzen! Wanneer we nu uitzoomen zien we het volgende:

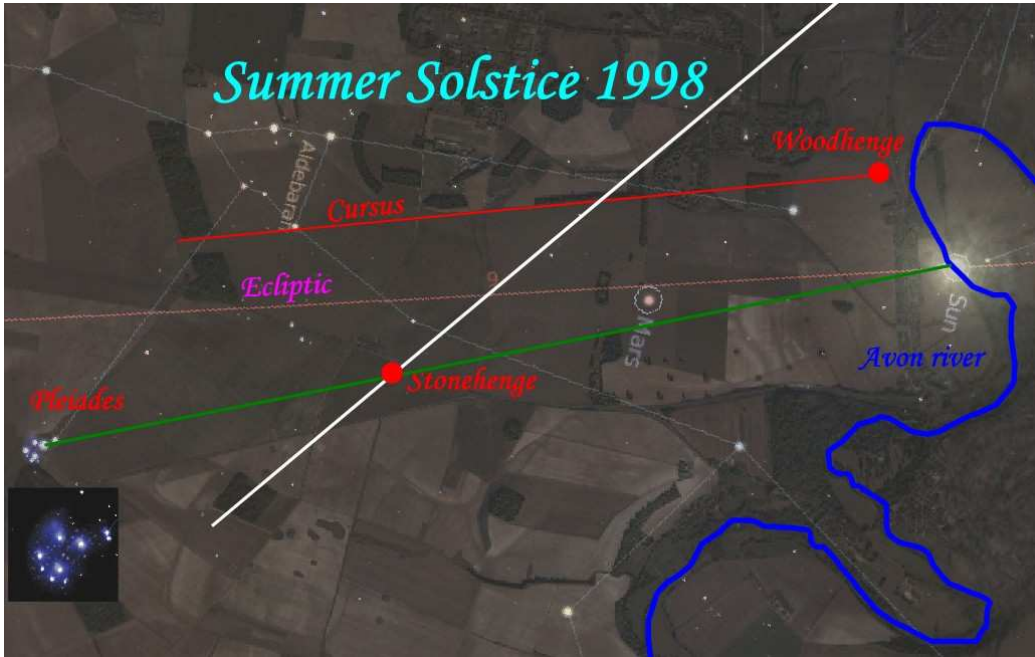

Figuur 10) Stonehenge wijst de weg naar de rivier de Avon (Melkweg)

De groene lijn van onze template loopt recht door Stonehenge!

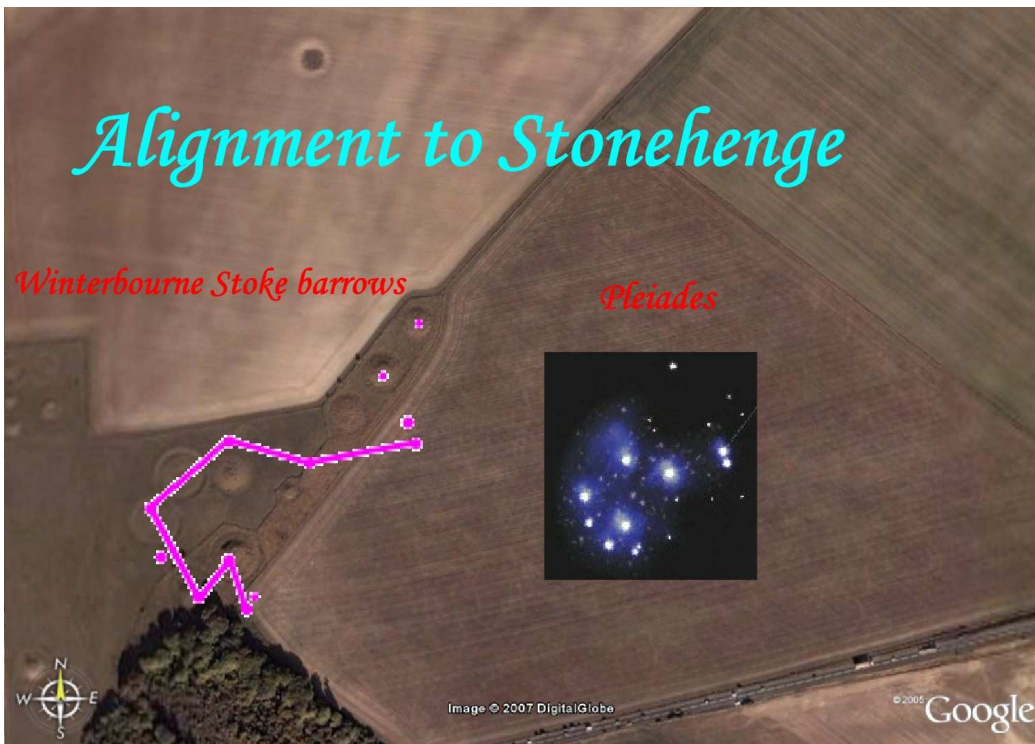
De groene lijn eindigt uiteindelijk daar waar deze de rivier Avon kruist. Deze intersectie is de plaats waar de ‘zon op de Melkweg’ staat. De rivier Avon ten oosten van Stonehenge stelt symbolisch de melkweg voor. In de oudheid werd de melkweg namelijk gezien als de grote rivier in de hemel.

Laten we onze hypothese in omgekeerde volgorde checken. We maken eerst een foto van de sterrenhemel ten tijden van de zomerzonnwende van 1998 m.b.v. de Stellarium software. Deze foto leggen we over Stonehenge heen waarbij de Pleiaden over de grafheuvels (Winterbourne Stoke barrows) vallen en de zon op de rivier de Avon geplaatst wordt:

*Figuur 11) Zommezonnwende 1998 over Stonehenge heen gelegd.
(wittle lijn stelt de zommezonnwende zonsopkomst voor)*

Wanneer we nu weer uitzoomen op de Winterbourne Stoke barrows dan vinden we het volgende resultaat:

Plaatje 12) Close-up van de Winterbourne Stoke barrows uitlijning.

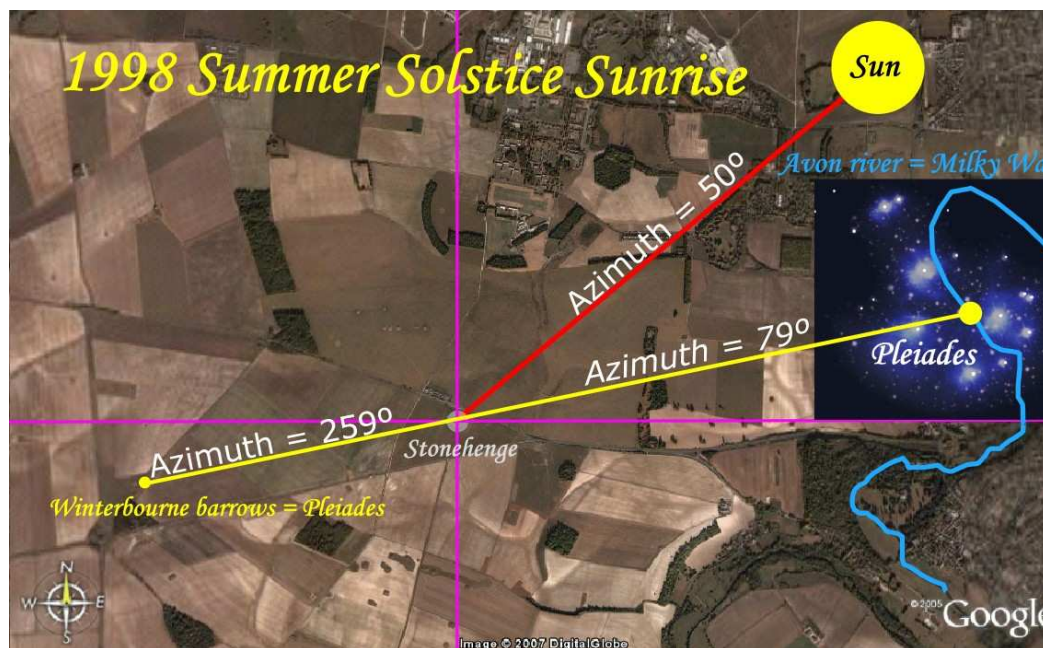
Ik denk dat het veilig is om te stellen dat deze bijna perfect uitlijning van de Winterbourne Stoke Barrows met Stonehenge op basis van onze template niet op toeval berust.

Waarschijnlijk stelt Stonehenge de zon voor. Omdat deze niet in de rivier zelf gebouwd kon worden (zon op de melkweg) werd Stonehenge op het land geplaatst tussen de Winterbourne Stoke barrows en de rivier Avon in. Stonehenge werd nu een wegwijzer naar de zon en de functie was om de Pleiaden op de zomerzonnwende dag met de Melkweg te verbinden (groene lijn in plaatje 11).

Aanvullend bewijs

Tijdens de zomerzonnwende dag komt de zon op in het noordoosten (50° azimut) terwijl op dat moment de Pleiaden op 79° azimut staan. Dit betekent dat tijdens zonsopkomst op de zomerzonnwende dag bij Stonehenge, de Pleiaden gezien kunnen worden recht boven de rivier Avon. Dit is precies de locatie waar een lijn getrokken van de Winterbourne Stoke barrows recht door Stonehenge de rivier Avon kruist! Deze locatie komt natuurlijk overeen met de 'zon op de melkweg' in onze hypothese. Met andere woorden:

Tijdens de zomerzonnwende zonsopkomst staan de Winterbourne Stoke barrows, Stonehenge en de Pleiaden op één lijn!

Figuur 13) Stonehenge verbindt de Winterbourne Stoke barrows met de Pleiaden.

Dit feit toont aan dat Stonehenge de Winterbourne Stoke barrows met de Pleiaden verbindt tijdens een zomerzonnwende zonsopkomst. De Pleiaden worden dus gespiegeld op de grond in de vorm van de Winterbourne Stoke barrows. Stonehenge is hierbij het brandpunt van dit spiegelbeeld.

SAMENGEVAT:

- Om er voor te zorgen dat de Winterbourne Stoke barrows de Pleiaden weerspiegelden tijdens een zomerzonnwende zonsopkomst werden deze op 259° azimut ten zuidwesten van Stonehenge geplaatst (Zie figuur 13).
- Vervolgens werd de oriëntatie van de Winterbourne Stoke barrows op deze locatie zo gecreëerd dat deze een zomerzonnwende galactische uitlijning (1998) uitbeeldt. Dit betekende dat de sterren Alcyone en Pleione uitgelijnd werden met Stonehenge omdat deze uitlijning de weg toonde naar de ‘zon op de melkweg’ (zie de groene lijn in de template van figuur 9)

Wanneer we ons tevens realiseren dat Stonehenge een zomerzonnwende zonsopkomst observatorium is dan wordt de boodschap van Stonehenge helder:

Stonehenge vertelt ons dat de Pleiaden de weg wijzen naar de zon op de melkweg tijdens een zomerzonnwende; met ander woorden Stonehenge codeert een zomerzonnwende galactische uitlijning!

Woodhenge

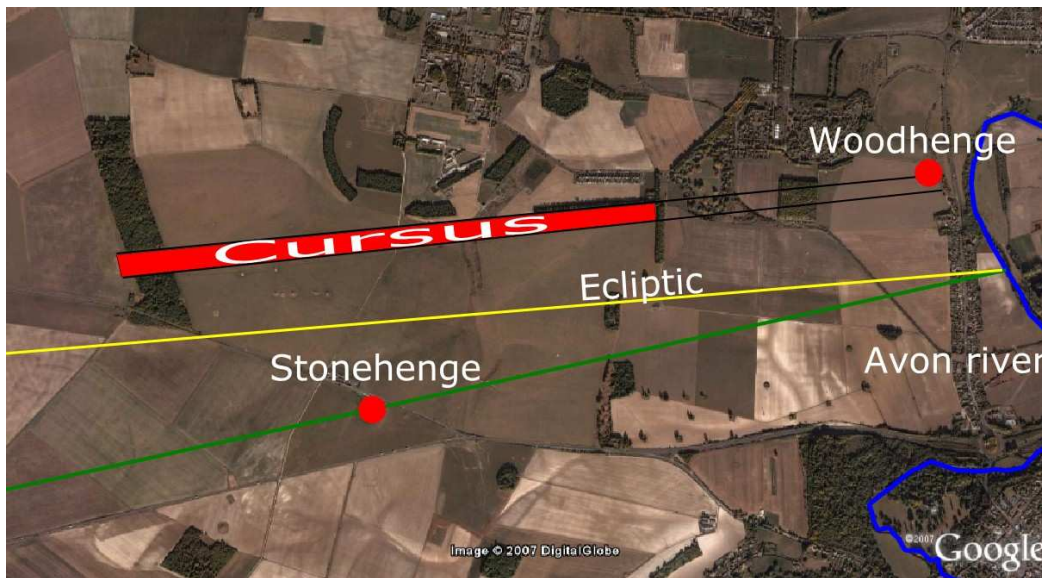
Noordoostelijk van Stonehenge vinden we Woodhenge. Woodhenge is een houten ‘tegenhanger’ en voorloper van Stonehenge. Woodhenge bestaat uit concentrische elliptische ringen van houten palen. De ingang van Woodhenge en de lengte as van de ellipsen zijn gericht op de zomerzonnwende zonsopkomst. Dit maakt ook van Woodhenge een zomerzonnwende observatorium.

Figuur 14) Luchtfoto van Woodhenge

Recente opgravingen in 2006 van zowel Woodhenge als de Durrington Walls hebben archeologen er van overtuigd dat Woodhenge en Stonehenge beiden deel waren van één grote ‘religieuze’ plaats. Een pad dat Woodhenge verbindt met Stonehenge maakt duidelijk dat beide plaatsen met elkaar verbonden waren.

Wanneer we figuur 15 beter bekijken dan zien we dat Woodhenge niet alleen vlak langs de rivier Avon ligt maar ook dat de zogeheten ‘renbaan’ (eng: cursus), een pad waarvan archeologen menen dat dit een oude paardenrenbaan voorstelt, evenwijdig loopt met de ecliptica. Daar komt bij dat deze ‘renbaan’ recht door Woodhenge loopt!

Figuur 15) Renbaan (cursus) loopt recht door Woodhenge

Wanneer de ‘renbaan’ de ecliptica voorstelt en Woodhenge de zon, dan is Woodhenge de plaats waar de ecliptica (renbaan) en de Melkweg (Avon rivier) elkaar kruisen. Met ander woorden:

Woodhenge zou de ‘zon op de Melkweg’ tijdens een zomerzonnwende galactische uitlijning kunnen voorstellen.

Conclusies

Stonehenge codeert een zomerzonnwende galactische uitlijning. Deze uitlijning vond plaats in 1998 waarbij de zon op de melkweg stond. Deze uitlijning wordt ook wel de galactische uitlijning genoemd. Bekend is de galactische uitlijning van de winterzonnwende zon die door John Major Jenkins bekendheid kreeg.

Deze galactische uitlijning is in verband gebracht met het aflopen van de Maya kalender in 2012. Deze galactische uitlijning bestrijkt namelijk een periode van meerdere jaren. De galactische uitlijning vindt plaats op de zomerzonnwende en winterzonnwende dag in de jaren 1975-2019 waarbij het jaar 2012 in dit tijdvlak

valt. Wij leven dus nu op dit bijzondere en unieke moment in de 25920 jaar durende precessie cyclus. Dit moment is dan ook het begin van een nieuwe cyclus, het begin van een Nieuwe Tijd! De betekenis van de galactische uitlijning is dat:

De huidige grote astronomische conjunctie of galactische uitlijning een New Age of Nieuwe Tijd aankondigt.

Referenties

Dit artikel is een verkorte versie van het Engelstalige artikel dat na te lezen is op deze site.

<http://www.thehiddenrecords.com/>

<http://alignment2012.com/>

<http://www.soulsofdistortion.nl/Giza.html>

<http://www.astrotheos.narod.ru/>